

ffet, nemlig at vi i Finantsforholdene holdt os saa særskilt som muligt, for ikke derved at komme i en Sammenblanding, der i sin Tid kunde være os farlig. Om end den senere Tid kunde tillade os at gjøre denne Regning, saa vilde det vistnok være det retteste, at vi nu gjorde os frie derfor. Skulde Indkomstskatten ikke have nogen anden Værd for os, saa maatte den i alt Fald have den, at vi derved kunde efterkomme Fleertallets Mening heri Thinget til derigjennem at opnaae saa stor finansiel Selvstændighed saameget som muligt (Grundtvig: «Saa?»). Ja jeg haaber selv, at det ærede Medlem for Præsto Amts 4de Valgkreds vil deri give mig sin Stemme (Grundtvig: Nei saamæn vil jeg ikke! Latter). Vi maae derhos tillige tage Hensyn til de Indtægtskilder som høre op at flyde. Saaledes vil jo Consumptionen for Kjøbenhavn og Talletteriet høre op med dette Aar, og foruden disse er der endnu flere Indtægtskilder, som vi ere fattede paa at lade høre op, og dem skulle vi nødvendigviis erstatte med nye Hjælpekilder. Det forekommer mig saaledes, at naar vi kun tage vor Finantsstilstand saaledes som den stiller sig for os, og saaledes som vi selv efterstræbe den, saa ligger deri et stort Beviis for, at vi ikke kunne blive staaende ved det theoretiske personelle Kataster, men at vi maae give den sin virkelige Anvendelse i Livet ved at lade den træde frem som en Skat, der bliver opkrævet. Det skulde i det Hele taget være høist beynnerligt, om vi havde gjort saa mærkelige Fremskridt i disse uheldsvangre Aar, at vi aldeles kunne undvære denne Skat. Før end Krigen i Aaret 1848 var det notorisk, at vor finantsielle Tilstand, skjøndt den aarligt forbedrede sig, paa ingen Maade var særdeles gunstig, og efter den Tid have vi affaffet ikke saa faa Indtægtskilder og forskaffet os ikke saa faa forøgede Udgifter, og nu skulde paa eengang Omstændighederne stille sig saa gunstigt, at vi ikke behøvede en sliq Kilde til at bøde paa de Uffavn, som disse forskellige bortfaldne Indtægtskilder nødvendigviis maae frembringe. Jeg for min Part troer, at vi bør jo før jo heller gaae ind paa den foreslaaede Skattenorm, som i en saa væsentlig Grad bidrager til at udjævne alle de

Ulemper, hvorunder vi i Henseende til Skattevæsenet for Diebliffet bestinde os.

Finantsministeren: Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 9de District (Henger), hvem jeg hilser som min talentfuldeste og stadige Modstander med Hensyn til dette Forslag, har ganske rigtigt ikke forsømt at gribe netop den svageste — jeg vilde ønske den eneste svage — Side ved Sagens Stilling i nærværende Rigsdags-session. Jeg har paa ingen Maade overseet, at det er overmaade uheldigt at skulle fremkomme for anden Gang med Forslag om en ny Skattebæsis, endskjøndt man til samme Tid kun andrager paa, at den skal træde i Kraft efter et Aars Forsløb, uden at man i den foreliggende Finantslov har gjort Regning paa en Indtægt deraf. Det er derfor ogsaa ganske naturligt, at de, som overhovedet ere imod Indkomstskatten, fortrinnsviis maae vende sig imod den Side af Sagen, som er vel sikket til foreløbigt at faae Sagen til at hvile for eet Aar og derefter maaffee for hele Fremtiden. Den Omstændighed, at Lovforslagets Stilling i nærværende Rigsdags-session saaledes frembyder en særlig Vanskelighed, som vilde kunne vendes og maatte blive vendt mod Sagen selv, har imidlertid ligesaalidt kunnet undgaae Regjeringens Opmærksomhed, som den har kunnet fritage Regjeringen for af Hensyn, der langt overveie denne Betragtning, at forelægge Lovforslaget. Naagtet Regjeringen ved Sagens Tilbagetagelse paa forrige Rigsdags-session udtalte, at Hensigten var, at forelægge Lovforslaget igjen, vilde dette dog i og for sig ikke have bevæget Regjeringen til Fremlæggelsen, dersom der var indtraadt overveieende Hindringer mod Sagens Fremme; thi da burde Regjeringen aabent udtale det, og undlade at gjøre Noget, som maatte anses for uhensigtsmæssigt. Det er saaledes ikke af den Grund, at der fra Regjeringens Side i forrige Session blev givet et saadant Løfte, at nærværende Lov nu atter er bleven forelagt, men det er skeet af andre fra Sagens egne Bestaffenhed hentedede Grunde, som jeg ret strax skal komme til. Det kan vel ikke nægtes, saaledes som ogsaa den ærede 9de Kjøbenhavnske Folkethingmand har udtalt, at Sagen er for-